

עקבתא דמישיחא

שנת חמש עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו

טבת התשע"א

אז נדברו יראי ה'

ת.ד 57194 ירושלים

י"ל בעידודם של גדולי ישראל וצ"ל זיבלט"א

גליון עקבתא דמישיחא

דבר שאוהבים כיצד אפשר לשכוח...

הגה"צ הסיוא קדישא רבי אברהם הר"ר רפול זצ"ל אהבתו לתורה היתה עצומה ובלבד רגע אפשרי עסק בתורה, העידו בני ביתו, שממש פיו מלהגות בתורה, וכשהיו שואלים אותו על מקור מסוים – אם זה בגמרא או אחד ממפרשיה, או מדרש או הלכה, וכן קבלה – היה מיד מצוין את המקור המדויק תוך שהוא מצביע על הדף והשורה בבקיות מדהימה, פעם כששאלו בנו איך אבא זוכר את כל המקורות, ענה לו בתמיחה: "דבר שאוהבים איך אפשר לשכוח?!"

אינו יודע מהו חטא...
ירא שמים בתכלית היה. העיד עליו הגה"ק רבי אברהם מונטה זצ"ל באומרו: "מקובל עלינו מזקני דור שעבר, שרבי אברהם רפול אינו מוגדר כירא חטא, אלא אינו יודע מה זה חטא" והדברים מבהילים. (ומעניין כי היה מצטער רבות על שנתגלה לו רק בחייו בן אחת עשרה את מאמר הגמרא (סנהדרין צב) והזוהר הק' (ויקרא טז פד) שאסרו לאדם להביט בחותמת דמלכא וכו'.)

מה אהבתי תורתך רבי אברהם הר"ר רפול זצ"ל

אם כך נתגלה איך את החצי השני...
פעם נכנס להסתפר אצל הספר, ובטעות גילה לו הספר צד אחד של זקנו, כשראה כך, לא כעס כלל, אלא אמר לו במתק לשונו: "אם כך נתגלה לי גם את הצד השני". לאחר מכן בקש ממנו מגבת לכסות את פניו, וכך הלך לביתו.

מאוד עניו ושוהר בליל שבת...
היה זה בשנותיו האחרונות. יום שישי אחד קרא רבי אברהם לבנו ואמר לו: "מה קרה חיים? ענינים שחורים כל כך, לא רואים כלום!" הבין בנו שכנראה איבד את ראייתו, ורצה להזמין את רופאו. אמר לו רבי אברהם: "אל תזמין, בא נקיים את דברי הגמרא האומרת, שכדי להחזיר את מאור העינים ישנה מכוס הקידוש בליל שבת קודש, ויש מפרשים שיסתכל בנרות בשעת הקידוש, ויש מפרשים שיסתכל על היין (קרא גמ' ברכות מג ט"ב, ובש"ע סי' י"ד סעיף ג' במ"א, ושם במ"א ס"ק ל"ב), ובכף החיים (ס"ק סז) ע"ש, בא ונעשה דבר רבי בערב". וכך היה. בליל שבת הזכיר רבי אברהם לבנו להסתכל בנרות ובין, ואחרי שטעם מכוס הקידוש, והנה שב מאור עיניו, אמר לבנו: "הנה יש כאן חק לישאל", פתח וקרא בו. (האיר המזרח)

מבה השמש בצהריים! - מרן הגאון האדיר רבי נתן גשטטנר זצ"ל גאב"ד פנים מאירות שנסתלק מעמנו!

דברי זקני הגר"נ, והשאירום ללמד באוניברסיטה. למגינת לב משפחתו לא זכו הבנות להינשא ולהקים משפחה כל ימיהן כשאתח מהן עדיין בחיים. וכשניסו לבוא ולבקש מהגר"נ שיוריד את הקפידא מעליהן היה אומר שאין לו ח"ו שום קפידא. אך המציאות היא שהם סבלו מכן כל ימיהן.

ערמת הצ'יקים הצטברה ללא גואל...
בנו הגאון רבי שלמה גשטטנר שליט"א מר"צ בהעדה החרדית סיפר, כי אביו קיבל מידי הודש חודשי צ'יק חתום הממועצה הדתית בבני ברק כתגמול על שימושו כרב בעיר, ואולם הוא סירב להשתמש בזה. בנו שליט"א סיפר כי במשך הזמן הצטברה ערימה משיקים אלו בבית אביו המנוח זצ"ל, שנשארו – ועודם מצויים – בביתו ללא גואל ודורש.

זוהר על הון עתק בנאמנותו לבווא

הרב זצ"ל קיבל פעם הודעה, על עיזבון של סכום נכבד שחשאר אחריו חשוק בנים ל"ע, אשר ציווה בחייו לחלק יהודי בין רבנים שונים, ובתוכם הרב המנוח, כשלכל רב היה מוקצב סכום עתק. ואולם בהודעה נאמרה כי על מנת לקבל את העיזבון נדרש הרב להופיע בפני בית המשפט ולחתום שם על קבלת הכסף. כשמוע הרב כי קבלת העיזבון תלוי בהופעה בפני בית המשפט, הוא דחה את ההצעה על הסף, ואמר כי כל הכסף הזה – שהצטב כאמור בהרבה מאוד – אינו שווה לו בעת אשר הוא צריך לחתום בשביל כך בבית המשפט המרים יד בתורת משר וואכן הכסף יישאר בבית האפטרופוסות.

הגר"נ גשטטנר זצ"ל

אנו נקרא ל"גג"...
פעם באחד הדיונים בבית הדין נכח במקום "בעל זרוע" שלא היה מרוצה מפסיקת בית הדין. הוא איים על הדיינים וצעק "אני אשבור לכם את כל החלונות במקום". עיני הדיינים הופנו לכיוונו של הרב זצ"ל שקם ממקומו ואמר למאיים בשקט ובתקיפות, "ואתה יודע מה אנחנו נעשה?" הם הושלך כשהוא נתן את התשובה "נקרא לזגג". ובמשפט פשוט זה מוסס את כל אימויו של האיש!

בא מיד את שיערי בית הדין
ואילו באחד מדיני התורה, שבו הגיעו להתדיין שני צדדים, שאחד מהם היה גבר אלים ועו מצח, וכפצוף, הלה יצא חייב בדיון. הלה לא היסס להתריס ביהירות ובזלזול בפני חברי הדין: "ראינו כבר כאלו רבנים, אינני חש כל התפעלות מכם". מקצת מתוך הדיינים החווירו נוכח החוצפה והבוטות שהלה הטיח בהם, אולם הגר"נ לא נרתע, הוא נעמד על רגליו והערים עליו בקולו: "כ"ל לך מכאן, עז מנים שכמך, וצא מיד את שיערי בית הדין". החייב שלא ציפה לתגובה שכזו מהצדיק העניו רבי נתן, נבעת ונכלם, הוא שמט את כובעו על מצחו מחמת בושה ומיהר לצאת ולהיבלע בין אנשי הרחוב.

הסטייפלר יתיר ממקומו לכבודו
גדולי ישראל, חיבבוהו והעריצוהו מאוד. יודע, כי מרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל, החשיבו ונהג לשרר אליו שאלות הלכתיות רבות, על מנת שיפסוק בהן. פעם אף אחד מתושבי הישיבה, והודי נכבד בעיניו, ערך סבב אצל מספר רבנים בעיר, על מנת לבקשם להשתתף בבדיעת לבנו, והנה ביום ובשעה המיועדת, אסף היהודי ברכבו את הרבנים שהבטיחו את השתתפותם. תחילה סר אל משכנו של הסטייפלר, שהיה אחד מהמומנים שכבר המתין לבעל הבדיעה, לאחר מכן סב על פתחם של יתר הרבנים שהתיישבו במושביו והמורייתם של הרב. כאשר הגיע הנהג למעונו של הגר"נ, הבחין בו הסטייפלר והבין כי הוא עומד להצטרף לנסיעה. הסטייפלר, מיהר לצאת חיש מהר ממקומו מושבו, כדי שהגר"נ יתפוס את המקום הראוי לו, ועבר לשבת לצד הרבנים האחרים. לא הועילה התנגדותו והפצרתו של הגר"נ, לבל ינהג כן. הסטייפלר התעקש כי הרב גשטטנר ישב בראש ויהי מה... גאון וצדיק כזה, משרידי הרבנים של פעם, הוא ישב קדימיה...

הטבא מהחדר...
רבות מסתגר היה בחדר פנימי על דלת כפולה ועוסק שם בתורה ועבודה יומם ולילה, עד כדי כך שנכדיו היו מכנים אותו 'דער יודער פון צימער' (הטבא מהחדר).

מי היה מפיץ את מודעות "המעוררים"
כאן המקום לגלות, כי הרב זצ"ל הוא זה שעמד מאחורי מודעות רחוב רבות שהתפרסמו בימים עברו בנושאים שונים של חינוך. הוא היה מנסח את המודעות, מזמין אותם ומשלם עליהם, כשעל מקום החותם כתוב "המעוררים" והכל תמו מי עומד מאחוריהם.

חיבר קרבן למאתיים ספרים
חיבוריו הרבים של הגה"צ רבי נתן גשטטנר זצ"ל הינם רשימה ארוכה ונפלאה בכל מקצועות התורה. ספינת הדגל שלהם היא 'להורות נתן', על תמישה עשר כרכי התשובות בארבעת חלקי השולחן ערוך. ספריו על הש"ס מכונים 'נתן פריה'. עוד ישנם 'קבא דתירוצא' ו'נתן לכהן', 'מבעד למצמח', 'מקדש מעט', 'מאורות נתן', 'אבות דרבי נתן', 'דברי בן עמרם', 'שיחות מלחמה' ועוד ספרים רבים מאד. הגר"נ גשטטנר ראה בספריו את מפעל חייו וביקר שלא לקבל משרות רבניות חובקות עולם כי חשש שאלו למרות הכר הנרחב למעילות שבחן, יפריעו לו בעבודת הכתיבה והחיבור. פעם אמר שאת סדרת 'דברי בן עמרם' קרא לכבודו של אביו רבי עמרם הי"ד ואת 'שיחות מלווה מלכה' – לכבוד אימו מרת מלכה הי"ד. בכך הלך בדרכו של ה'נוצע ביהודה' הגה"ק רבי יחזקאל לנדא שקרא לספרו נוצע ביהודה על שם אימו מרת חיה. חבל, חבל, כי נסתלק מחלל עולמנו עוד אחד ממגיני הדור, זיע"א.

מנופה של ארץ הקודש נסתלק מעמנו אחד ומיוחד מגאונים וצדיקי הדור, ומשרידי הרבנים של פעם, איש אמת גודר גדר ועומד בפרץ הגאון האדיר רבי נתן גשטטנר זצ"ל

התמדת התורה בימי נעוריו
הרב זצ"ל היה שקדן וגאון מופלא בכל מכלמי התורה, ממש כל רגל לא איס ליה, הוא סיפר פעם על בחור צעיר שקיבל על עצמו החלטה להיות ער כל הלילות על מנת להגות בתורה, עד שלאחר כמה לילות לא החזיק מעמד והתמוטט ונרדם. כפי שהיה מובן ממנו, אותו צעיר לא היה אחד משרידי הרב הוא עצמו, אלא שבעונותיו הסתייר עובדה זו וסיפר זאת בכדי לזכרם בהתמדה בתורה.

הגיע זמן קריאת שמע של שחרית...
לאחר נישואיו היה ח"י חיי דוחק ועוני בדירת חדר אחד בירושלים ליד רח' שבטי ישראל, שהיה באותם ימים הגבול לממלכת ירדן, ומביתו שמעו תדיר את שריקת הכדורים שהלגונרים הירדניים ירו, ועל אף התנאים החומריים הקשים בהם חיו הוא וביתו, שקע כולו בלימוד התורה ללא הפסקה בכל שעות היום עד השעות המאוחרות של הלילה כשהיה מסיר כל דאגה מלביו, כשכל כולו אומר קדושה וטהרה. - נכדו ראש הישיבה סיפר - כי אביו סיפר שזכור כי הילדים היו מתעוררים באמצע הלילה למשמע קול אביהם שהיה יושב לזמזם בחדר לימודו, אירוח הערב ברוב המשפחה. לא אחת היה כבר רואה את השחר העולה מבצבץ ממזרח משמש, מההרים שמבעד לעיר העתיקה, ואביו הגר"נ זצ"ל עוד לא עלה על משכבו.

אני כבר הולך לאכול ארוחת ערב...
הרבנית סיפרה, שמידי כמה ימים הייתה קמה בבוקר ומוצאת אותו יושב בחדר לימודו, אירוח הערב ברוב הפעמים הייתה מונחת על שולחנו בצורה בה היא הינחה אותה בערב. הוא היה מתנגל ואומר "הנה, אני הולך לאכול את ארוחת הערב". לא שם לב בכלל לכך שהבוקר כבר הספיק לעלות.

"פיקנטי" יש ברחוב השומר...
הרב זצ"ל היה דרזה אמת מעל בני זמנו והיוותו זה העולם השפל, חוץ מעסק התורה לא היה שייך לשוחח עמו על שום דבר. אחד הנכדים בקיש ממנו פעם "דבר תורה פיקנטי" עבור קובץ שאמור לצאת לאור. "פיקנטי יש רק ברחוב השומר בבני ברק", ענה לו הסבא, "את התורה לא לומדים בשביל פיקנטריה והנאה, לומדים תורה כי כך צווינו".

החל לקרוא תהילים ברגש בתוך התאספות הנערים...
על המכשירים הטמאים למיניהם היה מרעיש שמים וארץ, ועוד לפני עשרות בשנים היה זועק על כך מנהמת ליבו, וארע פעם כי שמע על בית בשכונה בו מתגוררים זוג זקנים אליהם מצטרפים נערים נפולים לצפות במכשיר טמא. ללא הרבה מילים, הוא חשב את אבנטו, נטל את מקלו וצעד לבית. שם פתח ספר תהילים קטן והחל קרוא ברגש... המכשיר הוצא מהבית עוד באותו יום...

עומד בפרץ ווודר גדר
השכונה בה כיהן רב שנים רבות, הייתה מלאה במשפחות עולים מארצות אירופה, ואחרי מוראות השואה היו הוורים מוכרים לשלוח את ילדיהם ללימודים באוניברסיטה או מכונים מקצועיים. "שיכינו לעצמם עתיד", היו אומרים. לא משפחה אחת ולא שתיים הצלי הרב. הוא היה יושב שעות לבית המשפחות ומשכנעם להעביר את הבנים לישיבות קדושות ואת הבנות לבתי ספר וסמינרים חרדיים. באותם זמנים כשמשחקי כדורגל בשבת היו דבר שגורה ועוד פרוצות גדולות. הוא היה נלחם בכל אלו בכל כוחו ומרצו ונקט בפעולות חריפות.

ההזר בגחלת
נכדו הגאון רבי מאיר חיים שליט"א העיד על בנות משפחות מסוימות שההורים לא אבו לשמוע לקול

הסכנה הגדולה מכבוד וגבהות רוח בזה העולם השפל! - גרגירים מועטים והדשים משפלותו של הגה"ק צדיק יסוד עולם רבנו יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל:

רבנו רבי יהודה זאב ליבוביץ היה אחד ויחידו מגדולי ושרידי הצדיקים יהודי האחרון, העובדות הרבות והמדהימות שיש תחת ידיו נאמרות יהודי קדוש אשר הסתופפנו בצילו, הינו מלמדות אותנו כי הי בתוכנו יהודי כמו מדור מדור בעש"ט הקדוש והגאון החסיד מוילנא זצ"ל. אולם מקצועו מקום נציין שנים שלושה גרגירים משפלותו של אדם צדיק, אשר כח נהוץ לנו בדורנו אנו להתרחק מכל מכת הפרסום החיצוני והכבוד המזדומה אשר נראה מתוק לפי שעה אך מרחיק את האדם מהטוב הנצחי.

רבי יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל נראה נעוין בגליון עקבתא דמשיחא אשר אהבו מאד

באחת השנים בהגיע חג שמחת תורה, החליטו שנים ממקורביו מהשטיבל דחסידי גור בתל אביב אשר ידעו כי איש קדוש הוא, לקנות עבור רבנו "אתה הראית". עמדו השנים בתחרות מול אחרים שביקשו בכבוד הנחשק, ולבסוף נפלה בחבלם האפשרות לכבד את רבינו באמירת "אתה הראית". משנודע לרבינו בתחילת תפילת ערבית כי השנים קנו עבורו "אתה הראית", מיהר להימלט מהיכל השטיבל ולהיטות בבית הכבוד, בתקווה כי שם לא יחפשוהו. ברם, משגלו את מגבעתו של רבינו תלויה על

האדם מויתב צרות רבות... רבנו יהודה זאב למרות שהוציא לאור ספרים רבים ותדיר הולך בדרי תורה תחת לשונו, אולם היו מקום שהיה נדמה לו כי גילה טפח מיותר ממדתו הפנימית שבחיות "גליא לדעייה ופלא נהורא", בהיה ממחר להחשיק את אותה הארה, שהייה משיח לפי תומו בתוך כדי דיבור ובנשימה אחת אודות היותו איש פשוט שעבר מלחמה ונשאר לבד והוא טובל מכו"כ צרות וכו', עד שהיו הבריות סרים ממנו ועוזבים אותו לנפשו.

איש פשוט אני הסובל צרות רבות... רבנו יהודה זאב למרות שהוציא לאור ספרים רבים ותדיר הולך בדרי תורה תחת לשונו, אולם היו מקום שהיה נדמה לו כי גילה טפח מיותר ממדתו הפנימית שבחיות "גליא לדעייה ופלא נהורא", בהיה ממחר להחשיק את אותה הארה, שהייה משיח לפי תומו בתוך כדי דיבור ובנשימה אחת אודות היותו איש פשוט שעבר מלחמה ונשאר לבד והוא טובל מכו"כ צרות וכו', עד שהיו הבריות סרים ממנו ועוזבים אותו לנפשו.

המתלים בחוץ, הבינו כי הוא מתחבא מאחורי הדלת הנעולה. או אז קראו בשמו ורף הידיעותו נחרצות של הכיבוד שיין לו, וכי כעת ממתין כל הקהל עליו ורק עליו בדלת בריחה, יצא רבינו התעטף בטלית וקיבל את הכבוד שאותו ואת כל הסתעפותיו וגורותיו שנת בתכלית. בשנה שלאחר מכן, כבר לא הגיע רבינו בשמחת תורה לשטיבל...

היום כבר הזדקנת... הצביע פעם על ספריו שהזכירה ספרי קבלה רבים ואמר למקורבו: ראה, את כל זה למדתי זה מכבר. וכדי לטשטש את הרושם, הוסיף תוך כדי דיבור בשפלותו: "זה היה פעם. אבל היום, הזדקנת והחלשתי: תש כוחי ואיני לומד..."

אין מונתי להתגדל בתורה באחד מספריו בעיניו מאריך לפלפל בדברי תורה, הוסיף רבינו כבאותו משיח קולמוס את המילים הללו: הנני מביא מפעם לפעם איזה מקורות. אינו ח"ו להתגדל בתורה, לא ולא כל שום ושלום. הרי עבדתי יותר מל"ד שנה ממש על הכביש עם כלי עבודה חסודים כפיס יום את למדתי קצת תורה ושל"ע וכו', אבל כונתי אני וגם עתה לא להתגדל ולהתנאר באור התורה הקדושה.

ישב רוחו ילדו מים! באחד השנים עת אשר היתה עצירת גשמים, ראה לנוכח רבנו יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל לשלוח מכתב לעיתון חרדי ולפרסם ברבים כדלהלן: "הז"ל אמרו אצל יהושע משרת משה שגשש עליהם החר מופני שנעצלו בהספדו. וכן אמרו על שאול בחיר ה', יעוין ביבמות על שנעצרו הגשמים בגלל כן. אשר הנני לפרסם אדם גדול שהלך לעולם שכולו טוב בהושענא רבה שנה זו. ה"ה הגאון המקובל ר' ניסן אייזנברג נב"מ זע"א. שהיה עמוז ועלם, ונסיק באורייתא תדירא, שייק עילי ושייף נפיק. סדרי משנה היו שגורים על פיו. גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייתם. עיין בספ"ה"ק בני ישיבת ההגה"ק מדינוב זע"א חודש ניסן מאמר ב' אות ה', ומנוחתו על יקיצו שוכני עפר במתח תקוה. ורוכב שפרות שיש נפיק וצדיק טהור. ויה"ד שיהא מלויך יושב על כל בניו בני די חסתיבה. ואולי בזה יצאנו ידי חובת הספד. החותם בלבוש בנעדר.

לע"נ רבנו זצ"ל פרסם בחוצות כבודש האחרון תלמידו רבי יעקב ישעיה הכהן הי"ו דברי הספד על רבו זצ"ל וכן פרסם תפילה מיוחדת אשר גרמה להתעוררות עצומה ורבים אומרים אותה בתחינה ואמונה בברכת גדולי ישראל שליט"א ולזיכוי הרבים אנו מפרסמים אותה שוב: "יהי רצון מלפניך אבינו שבשמים אב הרחמים והחסידים שמאוצר מתנת חיים תחננו ותעננו וזכרם אב על בנים תרחם עלינו בזכות רבי יחיאל צבי ליבוביץ בן רבי מנחם יצחק שמסור נפשו על קדושת שמך, ובזכות רבי יהודה זאב ליבוביץ בן רבי יחיאל צבי ליבוביץ בן רבי מנחם יצחק שמסור ורפילות וזמנה לחזור בתשובה שיימנה לפניך, שלא על ידי יסורים וחולאים רעים. אגא אבינו שבשמים חוס והמול ורחם עלינו ותפתח לנו שערי שמים ותוויי לנו גשמי ברכה ורצון בנות. אגא אבינו שבשמים מאוצר מתנת חיים תחננו ותעננו במידת הרחמים ותן לנו טל ומטר לברכה על פני האדמה. "לעולם ד' דברך ניצב בשמים" (12 פעמים). ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חנו ועננו ושמע תפילתנו כי מלך חנו ורחום אתה". המבקשים לקבל את התפילה לזיכוי הרבים בכל הארץ ישארו הזדעה בתא קולי מפעלי החסד, חסדי יהודה, טל 05276 83529 ומעניין כי לאחר פרסום תפילה זו ושאר תפילותיהם של כלל ישראל והתחזקות בצניעות וקבל אמירת נשמת כל חי ע"י רבים החלו לירדת גשמי ברכה, וה' יעזור שאכן ימשיכו הלאה אמן.

"תואר פניו יפיתו על האריה" - מי שירא ורחוק מן החטא וחרד מכבודו איננו חרד משום ברייה! בשקט על מקומו, וגם לא יגלה סימני בתלה, לא יעשה לו האריה מאומה ולא ייגע בו לרעה. מחבר הספר 'תולדות הארץ' ממשך ומצוין שיושיב היער הדגויש בפניו, שכאשר אריה מתקרב לאדם ורוצה לטרופו, לא יעורר כלי נשק וחרבות, אלא 'תואר פניו יפיל אימתו על האריה'. גם הם הבינו שיש מציאות כזו של נבוא בלעם, שכוחו רב ועוצם מן האריה, וזאת - לדבריהם - אם יעמוד בשלווה על מקומו ולא יגלה סימני בתלה. מה שהם, כמובן, לא ידעו, היא העובדה שלא מדובר סתם ב'תואר פנים' של כל בן-אדם, אלא ביראת אלוקים הנסוכה על פניו, והיא-היא המעניקה לו את הכח והגבורה לנצח את האריה. ואם כן אומר 'תולדות הארץ', יפה עשה אותו חסיד ששהה במדבריות, כיון שידע האמת שלבו מלא יראת ה', ולא התיירא משום דבר, רק מן האלוקים, ואם כן האריה יתיירא מפניו, ולא הוא ממנו. וכל זה הוא בדרך טבעית, ולכן אין לה ענין לאין סומכין על הנס, שבדאי לא ייקר לו האריה - מטבעה! 'תולדות הארץ' מספר ששיגדו תירוצו זה לשיד חמד, וקבל את התירוצו ולקטו, 'וחזרו לו את תודה'. בהקשר זה ראוי לצטט את דברי מרן החוץ איש זצ"ל שבבואו לתאר את שפלות המצב אליו הגיעו הדורות שלנו, אמר שהוא עוד ראה בעיניו כיצד 'רוב' ממנסק הולך ברחוב וכל הלכבים הרעים שהיו שם בורחים מפניו, (וכך העיד גם מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א - עלינו לשבת, ח"ד, פ"ר טטות)

לע"נ רבנו זצ"ל *למעניינים בגליון בשבת אין לקרוא את הפרסומות בשבת!
מפעלי "זיו-יהודה"
לע"נ הטבורה של המקובל האלוקי האדמו"ר רבי יהודה זאב ליבוביץ זע"א

הילולא דצדיקא
הננו להודיע לציבור הקדוש מוקירי זכרו של הצדיק חכם מסעוד אשר חכם זצ"ל, כי תתקיים ביום קודמותו בערב ליל כ"ד טבת בבית הכנסת היכל שלמה שכונת "שביב" סעודת הרצליה. המצוה ודרשות חיזוק לכבוד הצדיק ע"י רבנים חשובים בשעה 5:00. ~עליה לציון בשעה 3:00~

הצדיק חכם מסעוד סאסי זצ"ל! - המשרת הגבאי והרב... אתה היה מוגיעים אנשים לקבלת קהל מכל קצוות הארץ ומתיישבים, ומכחים תור למי הנביח לחדר ההדלקת פתאום היה מגיע ה'משרת', עם מושג חדש ומוצא להם. כמה סוכר הוא שואל ולא משאיר יהודי אחד ללא שתיה. לא תודה אנו ממתנים לרב, ומתעורר וחדל לו. לאחר זמן שנכנסו האנשים פנימה, מה רבה הייתה תדמכותם שהרב היו המשרת שהגיש להם קפה...

תרומות ניתן לשלוח ע"ש "זיו-יהודה"
ת.ד. 572 ב"ב מיקוד: 51104
או בטל: 1800-5000-27
שי מיוחדת: תמונה של רבינו לכל תורם
כל שמות התורמים יעברו לרבינים ויוחזרו בציון רבינו כל כלי שישי ע"י כוכב הצות

מי שאמו לשמן שידלק... אבנו משה, הגבאי של בית מדרשו של הרב סאסי סיפר, שכי הכירו במשך 40 שנה. והיה יום שישי אחד בבית-הכנסת שהדליק נרות בשמן ונגמר לו כל השמן ועוד 5-6 דקות נכנס שבת. מה נעשה, אין נולק, חייבים להדליק. אומר הגבאי: "השמים יעידו עלי" הוא שם מים בשניהם והדליק והמים דלקו עד מוצאי שבת. אך הוזהרו לבט לגלות זאת לאיש. זע"א.

חכם סאסי זצ"ל בצוותא עם הרבי מקאליב שליט"א
דומה היותו רצתה להוריד את המאה שרלאשה ולעבור למוסדות. היותו מתנגדים היו לה ככה, במרד אין תבוא למירמאה על מוטסתח...? עד כדי כך ציעורה שבאו ושבענו את ביתה היחידה לא פנתו לאמה שאם את שמה מוטסתח-את לא נכנסת לבית שלי. או למר הרופאה לקב"ה אמרת: "ביש"ע אני עושה עקידת יצחק, ומתרת על הבת, אבל לא עליון. אותה אישה הלכה את לב סאסי והיועץ בו, והוא מביא על אתר: לא תחכי אפילו שניה אחת! תורדי את המאה ותשימי את המוטסתח... והנה אותה בת קיבלה דיכאון וכו' ומשקראו לאמה נתפסו, וחזרה הבת לאיתנה.

עובדות חיזוק העיניים להגל ימי השובבי"ם! - על מרן הגה"ק רבי ברוך בער זצ"ל!

הלילי, הרב היה מקפיד ללכת בצמוד לקיר כדי שלא לעבור בין שתי נשים.

משוב קדושתו הרגיש בזה

הגאון הצדיק השישי רבי יצחק קופלמן שליט"א ראש ישיבת לצרון סיפר, כי כאשר הלך רבנו ברחובות וורשא, הבחין שהרב לא מרים את עיניו מחוץ לד' אמותיו, וכאשר עברה אשה ממולו, אף שהייתה רחוקה ממנו, היה הרב עובר לצד השני של המדרכה, כך היה הדבר בכל פעם, הדבר היה מלא שהרי הרב לא היה מסתכל חוץ לד' אמותיו, ובודאי משוב קדושתו הרגיש בזה.

מהו הגן עדן שהיית בזה...

המתיקות שלו בתורה היתה כל כך גדולה, עד כי פעם כאשר התארח בביתו תלמידו, והיה ישן, התחשב לרבנו פירוש מתוק בסוגיא, הוא ניגש להעיר את תלמידו ולומר לו א"ת החידוש, אשת הרב אמרה לו, הנח תלמידו הוא עיף, השני לא הרב, מה את יודעת ממתיקות של סברא, בודאי תלמידי לא יכיר לי טובה על שאני מעיר אותו לשמוע סברא כה נפלאה. פעם אף התבטא ואמר: ימים יתנו לו לבחור א"ת הגן עדן שלו, הוא היה בוחר גמרא נדירים עם פירוש הר"ן, וסטנדרד, שיכול להניח עליו את הגמרא... זיע"א.

ירא ה' וחושבי שמו! הוזהמו והלכוך בהם שוטף הבעל דבר את זורגו עינם מונגינים כל לב החרד מבורא כל עלומים, ואין לך דבר המוכניס את הבורא יותר מכן. ה"ה הסידים ואנשי מעשה, התעוררו לשמור ולהציל את נערי ישראל מכל חבר רע ואיש משחית, וכפרט מהללו אשר מילכוך ביבולי פה רח"ל אשר סכנה להיות מנחיצים. מיה סקצת יודע וזמנו מה קורה, מוכן כי המצב לא פשוט, ועליו לשנס מותגו ולהציל נפשות ישראל מרדת שחת. ישראל קדושים! הבו עצה הלום!

כך היה מחד'ה שורר אצל צדיקי ירושלים

מניו היו מוסטות צדיקה
בעת שהתאכסן קרוב לשנתיים בבית איש החסד המופלא רבי יעקב יוסף הרמן זצ"ל, חמיו של הגאון הגדול רבי חיים פנחס שיינברג שליט"א. הרע פעם כי אשתו של רבי יעקב יוסף הייתה צריכה להתייעץ עם הרב אודות דבר מסויים, הרב הקשיב לדבריה, אולם פניו היו מוסטות הצידה, שכן מעולם לא הסתכל על אשה.

היה עומד בעצית עיניים
אף הגאון רבי משה אהרן שטרן, סיפר ששמע מסבתו (הרבנית הרמן), שאף שרבי ברוך בער שהה בביתם קרוב לשנתיים לא ראה אותה, ולא הכיר את צורתה. ואילו כאשר היו מבקשים ממנו לסדר קידושין, הוא היה עומד בעצמות עיניים, שמא יכשל בראיה אסורה.

הולכי איתו כעיוור
הרב לא רק משה נהנה בשטרן, אלא היה גם מזהיר את צאצאיו לשמור על הקדושה, וסיפר הגאון רבי ראובן שפעם בחיות הרב בולנא, נכנס לאיזו חתונה וראה שהנשים שם הולכות שלא בצניעות, הוא עצם את עיניו לגמרי, והולכי אותו כעיוור, עד שיצא מהחתונה.

הולך צמוד לקיר
הגאון רבי צבי יהודה אדלשטיין שליט"א, תלמיד רבינו בסלובוקא סיפר, שהיה מתלווה מידו פעם עם הרב לטיולו

לא חש בכלום
בהולכו ברחובות של קמניץ, מנחו וריכוז בתורה לא היה חש בעוברים ושבים, ולא בשום דבר, פעם אחת בעוברו ברחוב נישא אילו אשה בויכה בטענה שיש לה חולה יעקב, ורועה שהרב בירכהו, היא סיפרה לרב את כל פרטי המחלה, והרב לא ענה לה כלום. אדם אחד שהיה עם הרב אמר לו, שיטנה אשה שמבקשת ברכה, והרב עדיין לא שמע, עד שנגע ברבי ברוך בער ואמר לו שיש כאן אשה שמבקשת ברכה, הרב שאל מה קרה, והיא נאלצה לחזור על כל הפרטים מחדש כדי שישמע, ולא הרב ברוך את אותו החולה. כאלו הם היו גדולי ישראל.

בא ואזה לך כיצד רבי ברוך בער יושן
ידוע שרבי ברוך בער שהה רבות אצל איש החסד רבי יוסף יעקב הרמן זצ"ל, פעם לא יצא רבי ברוך בער מחדרו עד שהאשה שעמדה בחדר הסמוך לחדרו לא יצאה משם. באחד מהימים קרא הרב הרמן לבנו ואמר לו, בא ואזה לך איך צדיק יושן. הוא הראה לו שרבי ברוך בער קשר את ידיו בסדין מעל ליבו, כדי שבשעת השינה לא יוריד אותם למטה.

משקפיים עם עדשות מפותחות
עוד מסופר עליו שפעם שלח החפץ חיים לבקש מרבי ברוך בער, להדווש לשני משקפיים בחיזוק בעיניו קדושת המשפחה, רבי ברוך בער הסכים, בתנאי אחד שיביאו לו משקפיים עם עדשות מפותחות, ורק כך הסכים לדבר עממה. (ואם גדול עולם ממותו פחד לדרוש בפני נשים, מה יענו רבנים צעירים הדורשים ושוחקים בפני נשים רח"ל, וה' יתן בלב טועים בינה).

הרבי סוחב דלת עניית ברחובות ירושלים - סיפר הרה"צ רבי נתנאל חיים טורנהיים שליט"א מוולברוז: כשנודע פעם לרבי הקדוש שטרסאמקוב זצ"ל על אינשי דלא מועלי המתאספים בדירת מוסתר ומורדים בבוראם בדברים הופק קדושה, אוי הלך עם ידידו הרה"צ רבי עמרם בלוי זצ"ל, ויחד הגיעו לבית התוסבים, הדלת הייתה מוחולקת לשני דלתות, הרבי עקר דלת אחת ממוקומה, ואילו ר' עמרם עקר את השנייה, לאחר מכן הלך הרבי לביתו כשדלת ענקית ביזו, כך התחיל ברכייה העיר. יהודים ניסו לסייעו, אך הרבי סרב לתת לגעת בדלת באומרו: זוהי דלת שאסורה בשימוש היות ושייכת לבעליה, והיא אצלי במשמורת עד שיהדלו מחטאיהם, הללו שגשאו עם בית מתח ומעשיהם גלויים לעיני כל, התביישו במעשיהם, ולאחר שקבלו י"ע לחדול מטינופת מעשיהם החזיר להם הרבי את הדלת...

מכתבים למערכת

לכב' מערכת עקבתא דמשיחא. הנני לעורר בנושא מלאכת הקודש של מלמדים, סופרים, וכו', שחשוב מאד להקפיד שהם עומדים בתקנות, של תקשורת כשרה, כדי שהכל יהיה בריאת שמים ובקדושה. כמו כן, רצייתי להציע עצה טובה שיכולה להועיל להינצל ממסכלים הן לגבי אינטרנט והן לגבי סרטים ושאר המכשירים שיכולים להסריט (כולל סלולרי לא מאושר): לברר בזמן שמבררים על היראת שמים מהמסך או המסודרת, מה המצב בצלם ואצל הוריהם ובני משפחתם בנושאים אלה. כמו כן, לבקש התחייבות מצד השני שאי יכנס שום מכשיר כזה בבית של הזוג, וכן לא יהיה במקום העבודה של אף אחד מבני הזוג גישה לאינטרנט לא-חסיים. הגע בעצמך: אילו היה חשש שצד אחד רוצים להכניס טעלוייה לביתו, וכי לא היו מבררים את זה מקודם, ואילו היה מתברר שאכן מעוניינים לטעלוייה, האם לא היו בורחים משידוך זה כמו מאש...? היום אנחנו כבר יודעים שהמחשב ושאר מכשירים לצפיית סרטים, מסוכנים לפחות כמו "המכשיר הטמא" או אפילו יותר. והחכם הוא זה שרואה את הנולד. ובנוסף לכך, הנני מזהר לעורר בקשר לפרסום קורסים לציבור החרידי בהכרת הבזה, הנחלת חשבונות, מזכירות, וכו', ובדרך כלל לא מציניים אם זה כרוך בשימוש במחשב עם אינטרנט פתוח (ללא חסימה) בזמן העברת הקורס. א"ע"פ שגם מחשב עם חלמה טובה הוא בבחינת הרע מביטוט, משום הבעיה של דיסקים, סרטים, משחקים, וכו', אבל האינטרנט הוא המסוכן ביותר. לכן כדאי לציבור לברר היטב את הנושא הזה, וכן גם לגבי העבודה שאליה מעינים ע"פ הכשרה של קורס, האם זה כרוך עם שימוש במחשב לא חסום? וכבר שמענו על הרבה משכילים בנושא של מחשבים במשרדים ובמקומות עבודה. ולמה להכנס לסכנה רוחנית מוחשית בשביל נודי ערשים, בעיניים שהם בבחינת יהרג ואל יעבור? ולמה לזנוח ולתור שולמים תן כמו נהר. אהרן פינגדל. י-ם פעיל ב"ע"ד הרבנית לעניני תקשורת" (ראש ישיבת מנחת ישראל)

לכבד מערכת גליץ עקבתא דמשיחא שלום וברכה. אשריכם שזכיתם להחזיק בליבנו ובלב כל עם ישראל את הדמויות הקדושות והחירות הקדומים ועד תתחיל לגדול ומעלתם וצדקתם ואם נתון כח לשאיפה להתעלות מעלה מעלה, וכדכתיב והיו עיניך רואות את מוריה. בשנה שעברה (תש"ע) פר' ויחי מצאית רמון ברש"ל על התורה איסור לבישת פאה נכרית (בפ' מט"ס פ"א) ד"ה בני אהרן, וז"ל ובעינים הוא לעיניו סוטה שהאשה לובשתן ומסיתה בהן את הזכר ליתן עיניו בה ע"ל, והנה הנשים "לשון סוטה" (כדכתיב) עולה בגמטריא 857 והמילים "ידוע פאה נכרית" עם הסהלה עולה ג"כ 857 דהיינו ש"ע"ו האומר מש"כ רש"י שהאשה לובשתן ומסיתה בהן את הזכר ליתן בה עיניו הדי"ק והדברים פשוטים ברוכים, והוה מש"כ התרגון יהונתן בישיבה (פ"ג פט"ז) בפתחן ומקפן והביאו רש"י שם שהקב"ה הגנישים (כמש"כ שם בפכ"ד) על שהיו הולכות הלך וטפון שהיו קושרות פאות נכריות... ע"כ. ואותם ההולכות בכיסוי ראש יקויים בהם הפסוק עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. בברכה, שלמה איצב. ירושלים.

לכבוד מערכת גליץ עקבתא דמשיחא שלום וברכה. אשריכם שזכיתם להחזיק בליבנו ובלב כל עם ישראל את הדמויות הקדושות והחירות הקדומים ועד תתחיל לגדול ומעלתם וצדקתם ואם נתון כח לשאיפה להתעלות מעלה מעלה, וכדכתיב והיו עיניך רואות את מוריה. בשנה שעברה (תש"ע) פר' ויחי מצאית רמון ברש"ל על התורה איסור לבישת פאה נכרית (בפ' מט"ס פ"א) ד"ה בני אהרן, וז"ל ובעינים הוא לעיניו סוטה שהאשה לובשתן ומסיתה בהן את הזכר ליתן עיניו בה ע"ל, והנה הנשים "לשון סוטה" (כדכתיב) עולה בגמטריא 857 והמילים "ידוע פאה נכרית" עם הסהלה עולה ג"כ 857 דהיינו ש"ע"ו האומר מש"כ רש"י שהאשה לובשתן ומסיתה בהן את הזכר ליתן בה עיניו הדי"ק והדברים פשוטים ברוכים, והוה מש"כ התרגון יהונתן בישיבה (פ"ג פט"ז) בפתחן ומקפן והביאו רש"י שם שהקב"ה הגנישים (כמש"כ שם בפכ"ד) על שהיו הולכות הלך וטפון שהיו קושרות פאות נכריות... ע"כ. ואותם ההולכות בכיסוי ראש יקויים בהם הפסוק עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. בברכה, שלמה איצב. ירושלים.

לכבוד מערכת גליץ עקבתא דמשיחא. אשריכם שזכיתם להחזיק בליבנו ובלב כל עם ישראל את הדמויות הקדושות והחירות הקדומים ועד תתחיל לגדול ומעלתם וצדקתם ואם נתון כח לשאיפה להתעלות מעלה מעלה, וכדכתיב והיו עיניך רואות את מוריה. בשנה שעברה (תש"ע) פר' ויחי מצאית רמון ברש"ל על התורה איסור לבישת פאה נכרית (בפ' מט"ס פ"א) ד"ה בני אהרן, וז"ל ובעינים הוא לעיניו סוטה שהאשה לובשתן ומסיתה בהן את הזכר ליתן עיניו בה ע"ל, והנה הנשים "לשון סוטה" (כדכתיב) עולה בגמטריא 857 והמילים "ידוע פאה נכרית" עם הסהלה עולה ג"כ 857 דהיינו ש"ע"ו האומר מש"כ רש"י שהאשה לובשתן ומסיתה בהן את הזכר ליתן בה עיניו הדי"ק והדברים פשוטים ברוכים, והוה מש"כ התרגון יהונתן בישיבה (פ"ג פט"ז) בפתחן ומקפן והביאו רש"י שם שהקב"ה הגנישים (כמש"כ שם בפכ"ד) על שהיו הולכות הלך וטפון שהיו קושרות פאות נכריות... ע"כ. ואותם ההולכות בכיסוי ראש יקויים בהם הפסוק עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. בברכה, שלמה איצב. ירושלים.

שבת יהודה
זאת לאור הספר חזקת החתומים 'שבת יהודה' מרחיבים את המרחב של רבנו הגדול נוסף ע"פ הנה"ך ויחד מכלל זמנינו ובסופו יצא מן הישיבה להכרת דמותו של רבנו הספר נערץ ע"י זמנאים ומשמשו של הרב ר' יוסף עזריאלי ששטע את הדברים מצד קדושה של הדב

לפרטים בענייני הספר
0548466563

האמינו לי כי העולם הבא יפה יותר... עובדות נמלאות על מרן הגה"ק רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל!

צרות ישראל עלו ורבו!

העיד בפנינו הגאון רבי ברוך יויערבאך זצ"ל בנו של מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל:
לפני מספר שנים קרו מספר אסונות נוראים וביטורם של כמה וכמה אברכים ונשים צעירות ה' ירחם. הבר גרם לזינוע רב בקרב הציבור החרדי, ובפרט בין נשות ישראל הכשרות החפצות לעשות את צדן ה' בשלמות, מובן מאליו כי הדבר הביא להתעוררות, לחיפוש, ופשוט המעשים, שהרי אסונות כאלו באים בשביל לשנות דברים שאינם כשורה. והנה החליטו קבוצה של נשים צדקניות לעלות אל מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, לשאול את פי קדשו מה דורשים מאיתנו בשמים? מה צריך לשנות ולתקן? בשל מה באה הרעה הזאת? הרי בשמים טובים מאיתנו משהו, ואנו רוצות לתקן, אבל אינו יודעות מה ה' שואל מאיתנו, לכן ילמדנו רבנו בשל מה באה הרעה הזאת? אמר להם הגרש"ז אויערבאך זצ"ל בזה הלשון: "לדעתי בהכל אשמות הפאות!" - והוסיף להבהיר - "איני מתכוון רק לפאות הארוכות אני מתכוון גם לקצרות!!!" - ובלשונו: "לדעתי אלעס זענען די שייטלען שולדיג!!!, איך מיינ נישט דווקא די לאנגע, איך מיינ די קורצע אויך!!!"

מרן הגר"ש אויערבאך זצ"ל נראה בהתאבלו על חורבן הבית...

הגה"צ רבי דן סגל שליט"א, מעיד שכאשר היה חתן ולמד בישיבת קול תורה, נכנס אל מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, כדי לשמוע חוות דעתו בענין הפאה, אמר לו הגרש"ז בזה"ל: "מה הם טובים, שבדורות שעברו היו כאלו שהלכו עם פאות נכריות, הרי הפאות ההם היו נראות כמו צמר פלדה! כמו תבן וקש!"

הרה"ג ר' גדליה סגל שליט"א כתב פעם - לפני שנים רבות - בשבועון "דאס אידישע ליכט" מאמר חריף על ענין פאה נכרית. באותו שבוע פגש אותו יהודי אחד, ותקף אותו בחריפות במאמר, באומרו כיצד אתה מניח לכתוב מאמר כה חריף בגנות פאה נכרית, בזמן שהגאון ר' שלמה זלמן מתיר לכתוב פאה נכרית, ואם כן מי בקשך לפסוק הלכות כנגד גדלה הדור?! - וכך המסיר עליו קיתונות של טענות וגידופים, עד שהלה התחיל לחשוב אולי צודק אותו יהודי ולא נהיית צריך לכתוב את המאמר החריף נגד פאה נכרית. והנה אחרי כמה ימים כאשר ר' גדליה סגל עבר במשרדו, נכנס לפתע הגאון רבי שלמה זלמן זצ"ל ששהה שם באזור לצורך ענייניו, ופנה אליו במאור פנים, ובמתק לשונו הנפלא: "ר' גדליה, רציתי לומר לך משהו, קראתי מאמר שלך שכתבת בשבועון נגד הפאות, ומאד מאד נהנתי ממנו. אין לך מושג כמה נהנתי שכתבת בתקיפות בגנות הפאות!" - והוסיף - "אך פעם אחרת, כן הראוי שתאמר לי שאתה מתכוונת לכתוב ולפרסם בגנות הפאות, כי אז בעזרת ה' אני יוסיף לך עוד כהנה וכהנה דברים נחוצים שהיה כדאי לפרסמם! אך גם מה שכתבת עכשיו, זה היה מאוד מוצלח, ונהנתי זה מאוד!" (הכתיב והכתיב לחי עולמים). וה' יזכנו להתחוק בכל דברי הצניעות ולהתרחק מכל לבושי השחץ אשר חדרו למחנה החרדים לדבר ה', והקטרוג הוא גדול, וכל אשה המתרחקת מכל בגד צר וקצר, והולכת בבגדים ארוכים ורחבים, ומספחת ראש ולא פאה "נכרית" וזאתה היא לאין שיעור, ומי ישער מעלתה בעלמא דקדשו. ובודאי בכך מונעת צרות מישראל!

עולם חולק מהביל היה עניני חומר. דעתו הייתה תמיד על העולם הבא שהוא עולם הנצחי, ולא שת לבו אל הבלי עולם הזה החולף. ומעשה שביקר אצל אחד מגדולי הצדיקים זיע"א, האורחים שהתלחו עמו הביטו בריהוט החדש שהביאו לבית הצדיק. אחד האורחים אף הביע את התפעלותו מכן, אך רבנו אמר מייד בניחותא: "האמינו לי, העולם הבא יותר יפה" כך הייתה התייחסותו לקניני העולם הזה. ואף בעוסקו בצרכי הגוף הייתה כוונתו לעבודת ה', והיה מתבטא: "אני אוכל ושותה רק בשביל לימוד תורה - לא זולת זה".

לברכה לא להכנסו להנות בה יש מוכרת הרב היה מייעץ לתלמידיו: אם בקשתם לרכוש דבר מה, אל תכנסו לחנות שיש שם מוכרת, פן יפלו עיניכם על מראה לא כשר. כדאי לנותר על רכישת המוצר או ללכת יותר רחוק מלהיכנס לשם, ואפילו אינו אלא ספק בעיניו: "אמר עוד" "לפעמים אדם מחפש לעצמו מצוות ואינו מוצא, והוא אי יודע שיש מאות מצוות לפניו. אם יוצא לרחוב ושומר על עינו מלהביט במקום שאין להביט, יכול להרוויח מאות מצוות כפעם אחת". כך חידן את התלמידו, כשהוא משמש דוגמה חיה לזהירות בקדושה. ופעמים כשהיו באים אליו אנשים, היה יודע ומכיר בעבירות שעשו, ואומר להם: "עשית כן וכן, מה עשית?" והשומעים היו נחרדים ומודים על האמת, וכך רבים השיב מעוין.

נמצא יושב בחצר ליד הגו ועוסק בתורה לפנינו עובדא הממחישה במעט מגודל שפלותו המופלאה על אף שהיה גאון אדיר ואיש קדוש. ערב אחד דפקה על דלת ביתו אחת השכנות, וביקשה את מפתח ביתה אותו השאירו ב"ב בבית הרב, הרב שלא ידע בדיוק היכן המפתח, אמר שהינו צריך ללכת רגע לאיזה ענין, ויכולה היא ביתניים לחכות בביתו וכך לא תצטרך לחכות בחוץ, והנה כשחזרו בני הבית מה נדמנו לראות את הרב יושב בחצר הבניין ליד הגו ועוסק בתורה.

שמי בן ציון אבא שאול... העיד בפנינו ר' יוסף מורה הל"ו, אשר באחד הפעמים בעת בואו לבית הגה"ק רבי מאיר אבוחצירה זצ"ל, פנה אליו הרה"ק ואמר: אמרו נא לי, מי זה ר' בן ציון אבא שאול? הלא הוא ראש ישיבתנו ונענה על אחר האברך. הו - אמר רבי מאיר לאברך, הוא היה אצלי בימים אלו ראיתי שהינו ת"ח גדול, אך כששאלתי מי הוא ומה מעשיו, השיב לי: ש' בן ציון אבא שאול ואני לומד בישיבת פורת יוסף...

הרב נכנס למטבח לתיסיה... עובדא מענינת ארעה עת שהיה חרוב בביתו של האי סבא קדישא רבנו ישראל אבוחצירה זצ"ל (שכידו חוזיק הבבא סאלי ברבי בן ציון גדולות ונצורות - יום פקודת הבבא סאלי ד' שבט) והגישו לרב כוס תה, אמנם הרב נמנע מלשתות היות והיה בתה סוכר, והוא זצ"ל היה אסור עליו שתיה עם סוכר מטעמי בריאות, מיד בקשו מהמשרת שתכין כוס תה נוסף ללא סוכר, אך גם בפעם השניה שוב הגישו לתה עם סוכר, הרבנית בראותה שהדבר חוזר על עצמו כמה פעמים, נכנסה למטבח ונערה במשרתת על התקלות שיצאו מתח", לאחר שנפרד הרב מהבבא סאלי הבחין מלווהו הגאון רבי יצחק נחמן שליט"א, כי הרב נכנס למטבח ומפציר במשרתת שתקח ממנו סוכים כסף, היות ובלולו קילבל גערה מהרבנית, המשרתת כמובן סירבה. אך הרב נשאר עומד שם ומפציר בתוקף בחושבו שאיש איננו מבחין במעשיו...

באת לשאול אותי מה הלכה או מדוע פלוגת הולכת ככה?... חיבב והעריך מאוד את אותן נשים צדקניות ההולכות בדרכי אמותינו בכל עניני הצניעות, בפרט בכיסוי ראש במספחת דייקא המכסה כל שערות הראש, והעיד בפנינו זלמן זקנו הרה"ג ר' דוד בן יצחק הל"ו, כי זוכר הוא איך באחת השבתות זעק רבי בן ציון בעת שיעורו בביהכ"ס 'אוהל רחל' בזה"ל: פאה זה פריצות! ובנוסף העיד אברך ת"ח חשוב, אשר פעם שאל את הרב האם יתיר לאשתו ללכת בפאה, הרב נענה לו שהדבר אסור, הלה הוסיף, הרי אף מהקרובות של הרב ישנן ההולכות כך? הרב נענה לו בתוקף: באת לשאול למה דעתי בנדון או לשאול למה פלוגת הולכת ככה?... ואילו תלמידו הרה"ג ר' א. שליט"א מעיד לנו: כי הרב אמר להם מפורש, ללכת בפאה זה כמו ללכת במכנסים! אחד מגדולי תלמידיו הנאמנים שליט"א מעיד: כי היות ושמעו שמועות שונות וראה שמפרסמים שכביכול רבנו מתיי ח"ו פאה נכרית. שאלו מפורש, רבנו: פאה אסורה או מותרת. השיבו רבנו: אסורה בעיניך הדין". המשיך הלה ושאל: אם כן מדוע יבן בשפחת רבנו ההולכות בפאה?, הודיעו רבנו וזעק לעברו כמה פעמים: חוצפהו זע"א.

איך יכלו להסיח דעת מן התורה?!" מחשבתו היתה דבוקה תמיד בתורה. אף שהיה מהלך בדרך, היו רואים אותו אחוז שרעפים. ידיו מתנועעות מאליתן לישא וליתן במלחמתה של תורה. לרוב שקיעתו בעסק התורה התבטא ואמר: "איך ייתכן שרבותינו אסרו להרהר במבואות המסופים? איך הם יכלו שלא להרהר? איך יכלו להסיח דעת מן התורה?!" ואכן, גם כשהלך למקום שאסור להרהר בו בדברי תורה, מדודו היה לצאת במרהר, וכבר עוודו נוטל ידיו, היו מבחינים כי מוחו חזר לשקוע בתורה.

שני עניינות... עובדות פלא מתהלכים על דבקתו בתורה הק' עד שפעמים היה מופשט מכל הסובב אותו, פעם ארע ובעת שנכנס לתת את שיעורו הקבוע בישיבה, העיר לו אחד התלמידים אדם בצחות: אפשר והרב לא הבחין ושני עניבות קשורים על צווארו... הרב מיד התבונן בדבר ונדהם לראות שאכן לבש הוא עניבה על עניבה, היות ובגודל דבקתו בתורה ופרישותו מהבלי העולם, לא הבחין בכך, ואז פנה לתלמידיו ואמר בצחות: על אף זהירותי לא להביט במראה, אך מכיון שיש כאן "חילול ה'" "להבא לפי שאצא מביתי אבדוק במראה האם הכל מסודר כראוי...

עליונים ותחתונים מסכימים עמו... לא בחינם התבטא פעם הגה"ק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל לשונו רב ובישבת פורת יוסף שאין גדול ממוהו בכל העולם, ועליונים ותחתונים מסכימים עמו... אמר עליו הרב שרעבי עוד בצעירותו: בגיל ארבעים יזכה רבי בן ציון לרוח הקודש.

האם נכון הדבר מי המשותק קם מן הכסא... באחד השיחות שהיו למרן הגר"ש צדקה זצ"ל עם אהוב נפשו הרב בן ציון, שאל הרב צדקה את ידיו ורעו: אמור נא לי, האם נכון הדבר שהביאו אל כבודכם אדם משותק על כסא גלגלים והרב אמר לו 'קום' והעולם מספרים שמוא הוא הולך כאחד האדם? רבי בן ציון שתק ולא ענה, הרב צדקה מנה אליו ואמר: בכל עת ששואלים את כבודכם על סיפורי מופת המתהלכים על נבדונים, הינכם שותקים, הפעם בהקשר לסיפור עם הכסא גלגלים אני מבקש שתאמר אם זה נכון או לא? מיד נענה הרב בן ציון: כן! בהוסיפו שרק כמיני כבודו והערכתו לרבי יהודה צדקה הרב ראו מגדור...

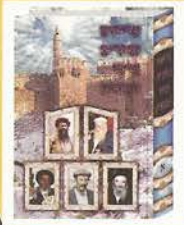
גיל שש... יחודי מסויים הביא את חבירו שעמד לטוס לחו"ל לצורך ניתוח שיתק שיתק יצרכו להצלחה, אמנם למרבה הפלא הרב אמר לאותו חבר, לא תיסע לחו"ל כי בן חן הניתוח לא יעזור, היות ובגיל 6 היה לך מחלה פלוגתית ויש שעבר מחלה זו חבל לו על הוון לעשות ניתוח מסוג זה, הלה לא שהה לדברי הרב ונסע לחו"ל, לאחר שעבר את הניתוח המיועד, נישאו אליו הרופאים לאחר מספר ימים ואמרו: פלא גדול הוא שהניתוח לא הצליח, היות ובדרך כלל ניתוח מסוג זה עובר בהצלחה, לאחר בירור קצר נודע לרופאים שהלה בחייתו ילד חלה במחלה פלוגתית ומי שחלה בכך ניתוח מסוג זה לא יכיר הצליח.

היא כבר נפטרה... מעשה היה שהתקשרו מנתניה אל חמיו של רבנו הגד' יוסף שהרבאנו זצ"ל וביקשו שיערוך "פדיון נפש" עבור אשה חולה הנמצאת במצב קשה מאוד. רבי יוסף ביקש מרבנו שיערוך את הפדיון, נכנס רבנו לחדר ויצא מיד. שאלו חמיו: "מגרת כל כך מהר? נענה לו: "היא כבר נפטרה, ואין כבר מה לעשות פדיון". וכן היה. והיה לפלא. כיוצא בדבר הגיע אליו אברך וסיפר כי בנו קיבל מחלת צרעת בעור, והרופאים טוענים שלא ניתן להתרפא מזה. היה זה בשבוע פרשת מצורע. ענה לו רבנו: "אל תחוש לדברים, קיים בך הפסוק מפרשת השבוע 'והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע'. ואכן חלפה המחלה כליל, חסדי ה' כי לא תמו.

מרן הגה"צ אבא שאול זצ"ל

תאריך אחרון יום ראשון כ"ו טבת

לקוראים היקרים! את הבקשה אשר פרסמנו בגליון האחרון בו כל התורם 150 ₪ להחזקת הגליון, יוכל לשלוח חמשה שמוות ואנו נזכרים בתמיכה בער"ח שבט על ציונו הקדוש של הצדיק ר' אברום מיש זצ"ל בצפת, לאחר הסגולה אשר אמר להגיד על קברו. וכן יקבל השולח מתנה ספר "צדיקים נסתרים בדור האחרון" חלק א', וכן דיסק בו שומעים חלק מסעודת מלוה מלכה בצל הרב מיש זצ"ל. כל זאת אפשר לשלוח עד יום ראשון כ"ו טבת בלבד! מה שיגיע לאחר מכן לא יוכל להכנס לרשימה ולתשורה. רק יחא צדקה טו לש"ש. ראה להודרו היות זהו חוד פעמי, וכל הקודם זוכה! הכתובת למשלוח: ת.ד. 57194 ירושלים, המזנון בכל זאת בפרטים (רק לגבי הנ"ל ולא שאר ענייני הגליון) טל' 5328911 - 02

ארגון "דרך צדיקים" רח' בית ישראל 40 ירושלים

נסיעות לציונם של הבעש"ט הקדוש ולציונו של הרה"ק מברסלב והרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב ושאר הצדיקים זיע"א הטמונים באוקריינא בכל עת

~החברה הוותיקה ביותר~
לפרטים: 02 - 5612121